Žít stokrát - Gott, Karel

Zas mají šminky v tváři, na kostýmech jez
Každý večer k tobě mluví z pódií
A díky oponáři uvidíš je zas
Se stou rolí znovu po sté ožijí
Vejdou herci – mistři slov a převleků
Jejich přáním je a bylo odvěků

Žít stokrát, žít stokrát a někým vždy být
Předvést i vzestup i pád
Žít stokrát, žít stokrát, zas na scénu jít
Horším či lepším se stát

Roky v lóži i k stání
Tasí každý z nich jak lord
Svůj divadelní kord a má jen přání
Žít stokrát, žít stokrát, i slávou se spít
O tom, nač myslíš ty, hrát

Role k smíchu i k pláči denně střídá, to se ví
Neboť publikum chce svý, když jednou zaplatí
O co v divadle kráčí, je v pravdu měnit lež
Tak plakat, aby divák zoufal též

Všechno dokáže herec – snad i slepým vrátit zrak
A večer co večer z mrtvých vstát

Žít stokrát, žít stokrát však není jen tak
Bývá to na vráskách znát

Žít stokrát, žít stokrát je štěstí i trest
Dojmout i rozhýbat sál
Žít stokrát, žít stokrát – svůj věčný boj vést
Lidem se rozdávat dál

Žít stokrát – být žebrák i král!